"గుడ్‌బైటు ఎక్జామ్స్! ఇహముందు కార్యక్రమమేమిటే?" అంది సావిత్రి.

"రిజల్ట్సు రావాలిగా! అయినా మన యిష్టా యిష్టాలతో పనేంటి. అమ్మా, నాన్నా ఎలా చెప్తే అలా..." విజయ నవ్వుకి అర్థం తెలీని వాళ్లేంగాదు మిగిలిన వాళ్లు.

నీ పెళ్ళెప్పుడు

- ఏలేశ్వరపు లక్ష్మి

"ఒకటే! ఈవిడ వ్యవహారం తేలిపోయిందీ!" నీ సంగతేమిటన్నట్టు ప్రభావతివైపు చూసింది భారతి.

"దాటెయ్యకు! నీ విషయం చెప్పు ముందు..." సావిత్రంది.

పార్కులో ఒకమూల ఒత్తుగా పెరిగిన పచ్చిక మీద నలుగురమ్మాయిలు కూర్చొనిమాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆరోజుతో బి.ఎస్.సి. పరీక్షలు పూర్తయ్యాయి. ఆ వూర్లో అలా ఆడ పిల్లలు పార్కులో కూర్చోవటం అరుదే. అయితే పరీక్ష లయిపోయాయన్న సరదాలో, ఒక విధమైన మొండి ధైర్యంతో పార్కుకి వచ్చారు.

"నాకు పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేట్‌నవాలనుంది" అంది భారతి. అది భారతి చిరకాలవాంఛ.

"సరి! నాకూ అవాలనుందోయ్! నుదుటి వ్రాతె లాగ వుందో!" సావిత్రి వేదాంతం.

ప్రక్కకి పడిపోతున్న గులాబీని తలలో సరిగ్గా సర్దుకుంటూ "మన గ్రూపులో యిద్దరు పి.జి.లన్న మాట! గుడ్, యింకా..

"పి.జి.ల్లా పిజియన్‌లా!" చమత్కరించింది ప్రభావతి. ఆమె ప్రతిమాటలోనూ కాస్త హాస్యం వుట్టి పడుతూ వుంటుందెప్పుడూ.

పై మాటకు ముగ్గురూ నవ్వారు.

"ఏమిటి నీవుద్దేశం?"

"ఏముందోయ్! కాలం ఎప్పుడూ మనదికాదు. పరిస్థితుల ప్రభావం వలన నలుగురం నాలుగు వైపులా పావురాళ్లకిమల్లె పోవచ్చుగా."

సావిత్రికి ప్రభావతన్నా, ఆమె మాటలన్నా చాలా యిష్టం.

"అయితే త్వరలోనే పెళ్లి చేసుకొని, జంట పావురాల్లాగ ఎగిరిపోవాలనా!" అంది విజయ నవ్వుతూ.

"దానికేం ఎన్నైనా వూహించగలం! ఎవ్వరం అడ్డు చెప్పలేం గా? సావిత్రీ! నువ్వు చెప్పు. ఏం చెయ్యదలచుకున్నావు?" ప్రభావతి సావిత్రి భుజం మీద తన ముఖాన్నుంచింది. ప్రభావతి తన ప్రేమనీ,అభిమానాన్ని ఆ విధంగా తెలియ పరుస్తుంది. సావిత్రి స్నేహితురాలి ముఖంలోకి ఒక్క క్షణం అలా చూసి తలదించుకొంది.

"నాకు ఫ్యూచర్ ప్లాన్స్ ఏముంటాయే! వూహించలేను కూడ! మాయింటి పరిస్థితి అటువంటిది. మీకు తెలియందేముంది?" ఈ మాటలకు ప్రభావతి విల విల లాడిపోయింది. నలుగురూ మంచి స్నేహితులే - ప్రభావతి సావిత్రి మరీను.

సావిత్రి తండ్రి ఆరోగ్యమేం బాగాలేదు. వెనుకా ముందు ఆస్తిపాస్తులేం లేవు. ఒక్క కొడుకూ, కూతురూను. ఆ కొడుకుద్యోగస్థుడై యింటి బాధ్యత నెత్తిన వేసుకుంటాడా అంటే సావిత్రే పెద్దది. ఆ అబ్బాయి చదువుకుంటున్నాడు. అందుకే సావిత్రిపై చదువుల గూర్చి ఆలోచించదు. ప్రభావతి స్నేహితురాలి చేతిని మృదువుగా వత్తింది. సావిత్రికా స్పర్శ ఎంతో తృప్తినీ, సంతోషాన్నీ యిచ్చింది. వాతావరణం బరువెక్కింది.

"బాధపడకు సావిత్రీ! ధైర్యంతెచ్చుకో! ఏఒడి దుడుకులు లేకుండానే సాగిపోతుందేమో నీ జీవితం! అందుకే బేలతనం వదిలి, మృదుహేల ఒలికించు" అంది విజయ. మళ్లా నవ్వుకున్నారు.

ఉన్నట్టుండి గాలి రేగింది. వర్షం వచ్చేలా వుంది. "మళ్లా ఎప్పుడు కలుసుకుంటామో! యిప్పుడే రావాలా యీవర్షం!" నలుగురు లేచారు.

"విజయ-వుత్తరాలు రాయడం మరచిపోకు సుమా" గుర్తుచేసింది ప్రభావతి.

"తప్పకుండా రాస్తా"- విజయ చటుక్కున ప్రభావతి మీదకి వాలింది.

"కళ్లు కన్పించటంలేదు" అంది ప్రభావతి. విజయని రాసుకుంటూ పోయిన రోమియో వెకిలిగా నవ్వాడు. ప్రభావతి ధైర్యంగా మాటలు విసురుతూ వుంటుందప్పుడప్పుడు. ప్రభావతి చేతిని వత్తింది సావిత్రి గేటు దగ్గర నిలబడిన వ్యక్తిని చూసి. తెల్లటి డ్రస్‌లో నవ్వులు చిందిస్తూవున్నాడు త్రివేది. భారతి పెదవులు మృదువుగా విచ్చుకున్నాయి. విజయ చూపుల్లో చిలిపితనం-భారతి కళ్లతోనే వారించింది.

"షికారు వచ్చారా! అందుకే యీ గాలీ, వానా." ఎక్కువగా మాటలు పెంచలేదతను. ఒక ప్రక్కగా జరిగి దారిచ్చాడతను. భారతి కళ్లు అతడి కళ్లతో ఒకే ఒక్కక్షణం కలిసి విడిపోయాయి.

చదువుకొనే రోజుల్లో భవిష్యత్తు మీద ఎన్నో ఆశలు పెంచుకొనటం సహజం. కాని అవి జరగడం అసంభవం అని తెలిసిన తర్వాత ఆ బేల హృదయాలెలాస్పందిస్తాయి! ఆ కలలు పండే అవకాశమెంతమందికుంటుంది? తప్పు

చెయ్యకపోవచ్చు కాని సంఘం దృష్టిలో దోషిగా నిలబడి నప్పుడు కలలకర్థమేమిటి? జీవితమంటే పూల బాటగా వూహించుకున్న మనసు, అదే పల్లేరు ముళ్ల బాటగా ఎదురొస్తే ఏంచేస్తుంది? అయితే బ్రతుకుని మలచుకొనే శక్తి మనలోనే వుంటే, జీవితం నందనవనమేఅవుతుంది. కాని సమస్యల నెదుర్కొని, సుఖపడేయోగ్యత కొద్ది మందికి మాత్రమే దక్కుతుంది. భారతి, సావిత్రి, విజయ పాసయ్యారు. ప్రభావతి పరీక్ష కెమిస్ట్రీలో పోయింది. సావిత్రి తండ్రి చనిపోవడం, తనకి పోస్టాఫీసులో వుద్యోగం రావడం, రెండు నెలల తేడాలో జరిగి పోయాయి. విజయ అంతకుముందే వెళ్లిపోయిందా వూరునుండి. ఆశించినట్టుగా భారతి ఎమ్.ఎస్ సికి వెళ్ల లేదు. పర్సంటేజ్ సరిపోలేదు. మూడునెలలిట్టే జరిగి పోయాయి. ప్రభావతికి ప్రాక్టికల్స్ పూర్తయాయి. సావిత్రి ఏదో బెంగుళూరు ట్రైనింగ్‌కై వెళ్లింది. ప్రభావతికేం తోచటంలేదు. రిజల్ట్సు రావాలిగా! ప్రభావతక్కయ్యకి సంబంధాలు చూస్తున్నారుకుదరటంలేదు. చెల్లెల్ని చేసుకుంటామంటున్నారు. అక్క పెళ్లవుతేగాని తన సంగతి ఆలోచించవద్దంది. సావిత్రి తమ్ముడ్ని చూస్తే జాలి, సరదా ఒక్కుమ్మడిగా కలిగాయి. నూనూగు మీసాలు వస్తున్న ఆలేత ముఖంలో బాధ్యత దోబూచు లాడగా ప్రభావతి నిట్టూర్చింది. తనకే ఒక తమ్ముడుంటే! వున్న ఒక్క అన్న, వదిన, పిల్లలూ వుద్యోగ రీత్యా చండీఘర్‌లో వున్నారు. ప్రభావతి పాసైంది. భారతి, ప్రభావతిలు బి.ఇడి.కి అప్లై చెయ్యడం సీటు రావడం జరిగాయి. బి.ఇడి. అంత సరదాగా వుండదు. ఎయిడ్స్ తయారు చేసుకోవడం, టి.పి.లకి వెళుతూ వుండటం, చాకిరీ ఎక్కువ. ఇష్టమున్నా లేకపోయినా పెద్దవారి ప్రతీమాటకూ వంతపాడటం, వ్యక్తిత్వాన్ని

పదవి

[illegible]
[illegible]
[illegible]
దుఃఖ మింపైనా సరే
పాపలో ముంపైనా సరే
పదవి పోగొట్టుకోవద్దు!
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ఎన్ని అరాచకాలు జరిగినా
మళ్ళీ అమావాస్యలు వచ్చినా
అప్పుడు పట్టించుకోను నేను!
నా పదవి కంటే ఏదీ ఎక్కువ కాదు నాకు!

— మద్దిరాం సుధాకర్

తాత్కాలికంగా వదలటం. హాస్టల్ లైఫ్ మరపురానిది. ప్రభావతి యింతవరకు హాస్టల్‌లో వుండకపోవడం క్రొత్తగా, వుత్సాహంగా వుంది. రకరకాల మనస్తత్వాలు, మూలమూలలనుండి వచ్చిన అమ్మాయిలు, యీ వింత మనస్తత్వాలు తెలిసి, లోకమంటే ఏవిటో ఎక్కడెలా ప్రవర్తించాలో తెలుస్తుంది. చూస్తుండగానే ఆరునెలలు జరిగాయి. కాన్వొకేషన్‌కి సావిత్రి తప్ప మిగిలినముగ్గురు వైజాగ్‌లో కలిశారు. మళ్లీ ఫ్రెండ్స్ ఎప్పుడు కలుస్తామా అన్న వేదన వాళ్లకి! త్రివేది కూడా వచ్చాడు. పలకరించాడు. విజయకి పెళ్లి కుదిరింది. పిక్చర్‌కి వెళ్లినపుడు

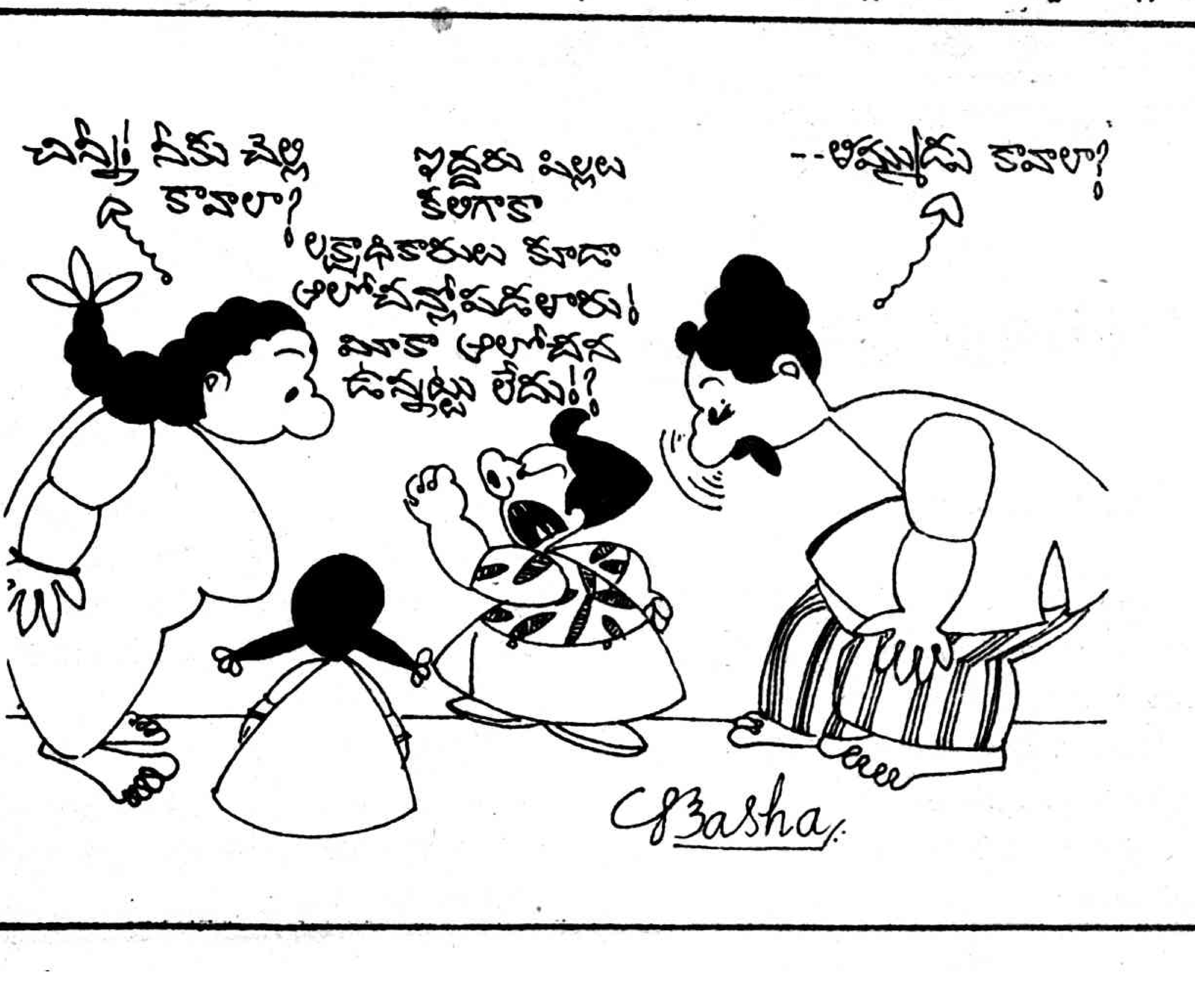

భారతి, త్రివేదిలు ప్రక్క ప్రక్కనే కూర్చున్నారు. ప్రభావతి యిన్నాళ్లయినా భారతి పర్సనల్ విషయాలు అడగదు. తను కూడ బయట పడదు. విజయతో మాత్రం చెప్తుంది. చివరకు ప్రభావతి, భారతీమిగిలారు.

బి.ఇడి. అంతటికీ వుత్సాహంగా, ఆనందంగా వుండేది ఒక్క పిటీ కెంప్. పది దినాలు మమతలు, అనురాగాలు, అర్థం చేసుకోవడం, సోదరభావంతో, మెలిగే కొందరు, అన్నింటిలో పాల్గొనటం, తెల్లారే వరకు గదులలంకరించటం, డ్రిల్లుకి వెళ్లడం, కాఫీ; టిఫెన్ సేవించి కిట్ ఇన్స్పెక్షన్‌కి వెళ్లడం, ఎవరు ఫస్ట్ వస్తారని చూడటం, చెప్పలేనంత థ్రిల్‌గా వుంటుంది. ఊపిరాడని పనులు, సభలు, సమావేశాలు_ఆ అనుభవం మళ్లారాదు. మరపురాని రోజులు. సీతాకోక చిలుకల్లాగ తిరిగే రోజులు. పరీక్షల్లో విజయ పెళ్లి, వెళ్లలేదు. అంతా ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్సేంజికి వెళ్లొచ్చారు. హఠాత్తుగా సావిత్రి కనపడింది. బాగా లావెక్కింది. ప్రభావతి చిన్నగా నవ్వి చెక్కిలి ముద్దాడింది. పూర్వంలాగ ఆమెలో చిలిపితనం, చలాకీతనం కనిపించలేదు సావిత్రికి. రెట్టించలేదు తను.

"భారతీ, త్రివేదుల పెళ్లట?"

"అవకపోతే విడ్డూరం సావిత్రీ, ప్రేమ పెళ్లికదా! భారతి అదృష్టవంతురాలే!" అంది ప్రభావతి.

"మరి తమరి పెళ్లెప్పుడు?"

"ఏకాశివాడు...."ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

మూడేళ్లు కాలచక్రంలో కలసిపోయాయి. ప్రభావతి పార్వతీపురంలో టీచర్‌గా పని చేస్తోంది. ప్రేమపెళ్లైనా కట్నం కావాలిగా, ఎలాగో చివరికి భారతి, త్రివేదుల పెళ్లి జరిగింది. ఒకే కులం యిద్దరిదీను. ప్రభావతి అక్క పెళ్లి నిశ్చయమైంది. ఆలస్యంగానైనా మంచి సంబంధమే. ప్రభావతి కిప్పుడు పాతికేళ్లు. సెలవులకి ప్రభావతి యింటికి వచ్చినపుడు సావిత్రి వచ్చింది. మెడలో నల్లపూసల పట్టెడా, గొలుసూ, పసుపుతాడు, చిక్కిపోయినట్టున్న చెక్కిళ్లు, కళ్లక్రింద నల్లటి గీతలు, పెళ్లి కళలో మిసమిసలాడే చిరునవ్వుతోనిల్చున్నసావిత్రిని ఆప్యాయంగా హత్తుకుపోయింది. అపరిచితమైన పురుష కంఠం వినిపించి ప్రభావతి అటు తిరిగింది. "ఎంత ప్రాణస్నేహితులైనా యిలా నన్ను మరచిపోవుట, అసలు నన్ను పరిచయంచేసిందా...!" ప్రభావతి కర్థమైందప్పుడు అతడు సావిత్రి భర్తని. సావిత్రిముసిముసిగానవ్వుతూంది. శ్రీనివాసరావు హుందాగా, అందంగా వున్నాడు. 'మంచి జోడీ' అనుకొంది. అరమరికలులేవు, క్రొత్తలేదు, మాట్లాడేస్తున్నాడు. సాయంత్రం వాళ్లు వెళ్లిపోతుంటే ప్రభావతి మనసు బాధతో విలవిల్లాడింది. ప్రభావతి తల్లి సావిత్రికి బొట్టుపెట్టి, పసుపు, కుంకుమ, రవికెల గుడ్డ, చిన్న వెండి భరిణ యిచ్చింది.

"భారతి, విజయ ఎక్కడున్నారే"

"భారతి హైదరాబాద్‌లో, విజయటాటా అనుకుంటా."

సావిత్రి వెళ్లాక తల్లి "యిద్దరు ఎంత ముచ్చటగా వున్నారరది.

"చాలా అందమైన జంట! కులాంతర వివాహం!"

"ఆ" ఆవిడ తెల్లబోయింది.

"ప్రభావతిగారూ! మీ పెళ్లెప్పుడు?" అని ఒక టీచరు ప్రశ్న.

"ఆమధ్య యింటికెళ్లొచ్చారు ఏమిటి సంగతి? మీ అక్క పెళ్లై ఏడాదవుతూందే!" యింకొకామెసందేహం. ఈ సంభాషణ అంతటితో ఆగక పెళ్లికాని ఆడపిల్లల ప్రవర్తన మీద... ఎంతెంత వయసుందీ....యిలా సాగిపోయిందది.

"మాకు దూరపు బంధు ఒకామె వుందిలెండి. ముప్ఫైదాటి పోయాయి. పెళ్లీ పెటాకుల్లేవు" గొంతుతగ్గించి "ఎవడ్నోవుంచుకుందంటున్నారుకూడ" అంది ఒకామె.

ప్రభావతి గుండెలు బిగుసుకు పోతున్నాయి. 'ఏమిటి వీళ్లవుద్దేశం? తనూ అలాంటిదేననా? భగవంతుడా! పెళ్లి కాకపోవడం నాతప్పా! అందంగా పుట్టకపోవడం నేను చేసుకున్న పాపం!' ప్రభావతి బుర్రలో ఆలోచనలు గిర్రిమంటున్నాయి. 'అమ్మా, నాన్న పెద్దవారైపోయారు. ఓపిక లేదు. అక్క పెళ్లి ఆలస్యంగా జరిగింది. ఆ తరువాత తననెవరూ యిష్టపడలేదు. తన మనసెవరికి కావాలి? అన్నగారు యింటి విషయాలే పట్టించుకోడు. మరి యీ పరిస్థితిలో తనేం చేయగలదు! ఆ మధ్య బావగారేమన్నారు? 'ఎవర్నైనా ప్రేమించలేకపోయావా? లేకపోతే నీకంటే చిన్నవాడ్ని చేసుకుందికి నీకేమైనా అభ్యంతరమా" అని. ప్రభావతి నవ్వుకుంది. ఎంత హీనమైపోయింది తన బ్రతుకు!'

సెలవు పెట్టి యింటికొచ్చింది. ఎండ వేళ తల్లి గోంగూరేరుతూ చెప్పిన వార్తవిని మెదడు మొద్దుబారి పోయింది. త్రివేది భారతిని వదిలేశాడట. భారతి చంటి పిల్లాడితో పుట్టింటికొచ్చేసిందనీ, విడాకుల ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయనీ చెప్పింది. 'ఏమిటీ వైపరీత్యం? ఎక్కడుందీ లోపం? పెళ్లై సుఖంగా సంసారం చేసుకుంటూం దనుకున్న భారతి జీవితం యిలా ముగుస్తుందా? అదీ ప్రేమ పెళ్లి!' ప్రభావతి భారతి దగ్గరకు వెళ్లొచ్చింది. నిజంగానే విడాకుల వరకు పోయిందట వ్యవహారం. త్రివేది అనుమానం మనిషి. పెళ్లైన దగ్గర్నుండే కాల్చుకుతిన్నాడట. భార్య ఏమగాడితో మాట్లాడినా సహించలేక నానా గొడవ చేసేవాడుట. భారతి చదువుకుంది. తన కాళ్ల మీద తను నిలబడగలదు. ఆడపిల్లలకి చదువెందుకంటారు! ఆ చదువే యిప్పుడాదుకుంటుంది. ఇంకొక విషయం ప్రభావతిని కలవరపరచింది. విజయ యింతవరకు తల్లికాలేదని, అత్తగారు, ఆడబడుచులు నిత్యం పోరేననీ, అయితే భర్త మంచివాడని చెప్పింది. సావిత్రి ఎలావుందో! తను సుఖపడ్తే కొంతనయం! స్నేహితురాళ్లు నలుగురు నాలుగు రకాలుగా వున్నారు. విసిరేసిన గాలిపటాలు దారాలు చిక్కుపడినట్టుగానే వున్నాయి జీవితాలు. మనిషికొకసమస్య...

ప్రభావతి అంత విచారంలోను పట్టరానిసంతోషంగా వుంది. కారణం, తనకి పెళ్లి కుదరలేదు. సావిత్రి వుత్తరం రాసింది. వాళ్ల సంసారంనౌక ఏ ఒడుదుడుకులు లేకుండా సాఫీగా సాగిపోతోంది. ఏడాది పాప అల్లరి చేష్టలతో, మంచి మనసుగల శ్రీవారితోను, చాల సుఖంగా వుందట. రెండు మూడు నెలల్లో వస్తున్నట్టు రాసింది. ప్రభావతి భయపడినట్టుగా కాలేదు. 'సావిత్రి-తన ప్రియ నెచ్చెలి హాయిగా వుంది! ఈ వార్త అమృతపు జల్లులా వుంది. ఇంటర్ కాస్ట్ అయినా వాళ్ళు ఒకర్నొకరు అర్థం చేసుకొని, జీవితం పూల వనంలా చేసుకున్నారు. ప్రేమించాననుకున్న త్రివేది భారతి బ్రతుకు బాటలో పల్లేరుకాయలు విరజిమ్మాడు. విజయ-యింత ట్రాజడీ కాదులే! కట్టుకున్న వాడి అండ వుంది కాబట్టి ఎలాగైనా, ఎప్పటికయినా సక్రమ పంథా లో నడుస్తుందా సంసారం! మరి తను? అదృష్టవంతురాలా అభాగ్యురాలా? పెళ్లి కాలేదు తనకి. పెళ్లి చేసుకొని తన స్నేహితులేం సుఖపడ్తున్నారు? సావిత్రి ఒక్కర్తే సుఖ పడింది.' ప్రభావతికి నవ్వొచ్చింది. 'సావిత్రి వుత్తరంలో నీ పెళ్లెప్పుడని రాసింది. పెళ్లి తలపెందుకు తనకు? ఏదో సిద్ధంగా వున్నట్టు! ముప్ఫైకి దగ్గరవు తూంది తన వయసు! సగం జీవితం అయిపోయింది. సంపాదించుకొంటూ హాయిగా జీవితం గడుపుతూ యింట్లో చేదోడు వాదోడుగా వుంటున్నా మనస్సుకొక విధమైన బాధ. ఇంకా ఎందుకీ మమకారం, జీవితంలో యిలాగే చివరి అధ్యాయం పూర్తయితే? పక పకా నవ్వింది. తల్లి వచ్చి కూతురు ఒక్కర్తే అలా నవ్వుకోవడం చూసి తెల్లబోయింది. ప్రభావతి యింకా నవ్వుతోంది. "నిజంగా తనకి పిచ్చి పడితే, ఈ లోకులంతా ఏమంటూ రప్పుడు? పెళ్లి కాలేదన్న చింత, ఆవేదనలోయిలా పిచ్చిదైపోయిందని చెప్పకోరూ!" తండ్రికూడ వచ్చాడు. ప్రభావతి నిజంగా తనకి పిచ్చెక్కితే బాగుండుననుకుంది. 'అప్పుడు తనకి ఏ బాధా వుండదు. పిచ్చిలో ఏం తెలియదు కదా! కాని....అమ్మా, నాన్న? కూతురు పిచ్చిని గురించి నలుగురు నానామాటలూ అంటుంటే వినగలరా? వద్దు! వద్దు! అటువంటి స్థితి ఎన్నటికీ కోరుకోదు.' ప్రభావతి నవ్వు తక్కున ఆగిపోయింది. తల్లీ తండ్రీ తన ముఖం చూడకుండా, చప్పున వెనుతిరిగి బల్ల మీద పుస్తకాలు సర్దసాగింది.

"నీ పెళ్లెప్పుడు?" అనే ప్రశ్న చెవుల్లో గింగురు మంటోంది. "నీకు పిచ్చా?" అని ఎవరో అడుగుతున్నారు. ప్రభావతిలో యీ హఠాత్పరిమాణానికి కారణం తెలీని తల్లీ దండ్రీ అయోమయంగా చూస్తూ నిల్చుండిపోయారు.

✱

(ఆకాశవాణి, విజయవాడవారి సౌజన్యంతో)

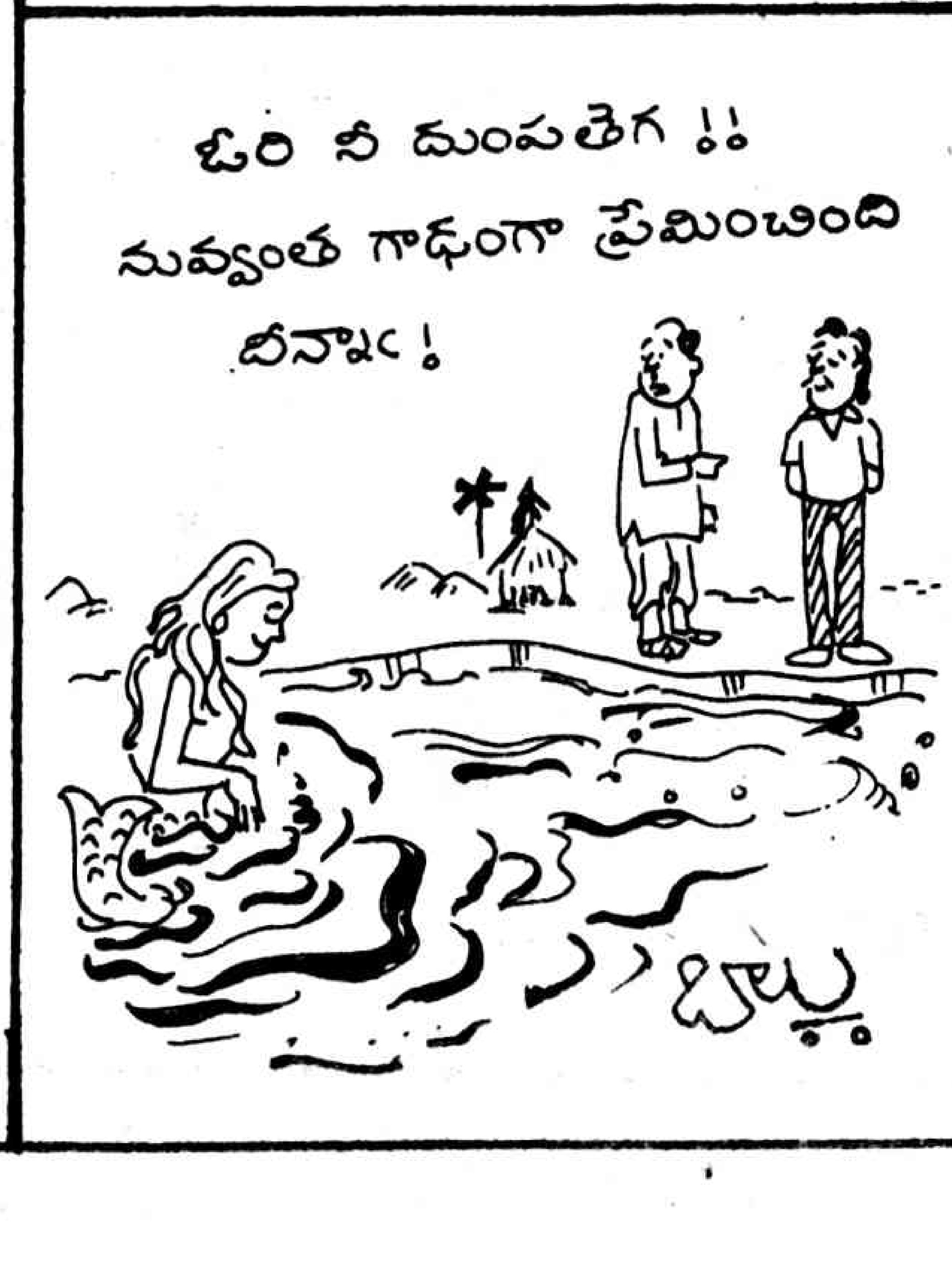

గాథావళి

కృష్ణార్పణం

విశ్వనాథశోభనాద్రి గొప్ప దాత. కూతురు. వివాహం నిమిత్తం యాచించడానికి వచ్చిన ఒక బ్రాహ్మణుడికి, ఆ ఊళ్లో ద్రవ్యంలభించలేదు. పెట్టకపోయినా, పెట్టే యిల్లయినాచూపించడం పుణ్యం, అని ఒక న్యాయం. దాని ననుసరించి, ఆ గ్రామస్థులలో ఒకరు అప్పుడే ప్రోనోటు వ్రాసి సొమ్ము తెచ్చుకుంటున్న శోభనాద్రిని యాచించమని ఆ బ్రాహ్మణుడికి సలహా యిచ్చారు. ఆ బ్రాహ్మణుడు, దారికాసి యాచించాడు. శోభనాద్రి ఆ ద్రవ్యాన్ని అతని చేతిలో ఉంచేశాడు.

ఆ శోభనాద్రి కృష్ణా స్నానానికి విజయవాడ వచ్చి, బావ వరుసవాడయిన కొత్తపల్లి కృష్ణావధానులింట్లో బసచేసి, స్నానానికి వెడుతూ, తన దగ్గర వున్న యాభై రూపాయలు భద్రం చేయవలసినదని ఆయనకు ఇచ్చాడు. "బావగారూ! కృష్ణార్పణం" అని ఆయన చమత్కరించాడు. "శుభం!" అని ఆయన స్నానానికి వెళ్లిపోయాడు.

స్నానానంతరం, భోజనం చేసి, శోభనాద్రి ప్రయాణానికి సన్నద్ధం అయ్యాడు. కృష్ణావధాని "బావగారూ! మీరు దాచమన్న ద్రవ్యం" అని, ఆ సొమ్మును తిరిగి యీయబోయాడు. "బావగారూ! మీరు వేద పండితులు, కృష్ణ నామధేయులు. కృష్ణార్పణం అయిపోయిన ద్రవ్యాన్ని తిరిగి స్వీకరించడం మహాదోషం!" అన్నాడు శోభనాద్రి. "చమత్కారానికి అన్నానండీ!" అని, తీసికోమని బతిమాలాడు. శోభనాద్రి ససేమిరా వినలేదు. "మీ వాక్కు అల్లా రావడం ఈశ్వర సంకల్పం. అది మీకే చెందవలసిఉంది" అంటూ వెళ్లిపోయాడు శోభనాద్రి.

— పైడిపాటి సుబ్బరామ శాస్త్రి